

Krigsministeren (Thomsen): Det bliver overordentlig lidt, jeg har at sige vedrørende den Del af Finanslovsforlaget, der hører under min Ressort. Det er ganske rigtigt, som det er udtalt af den ærede Ordfører, at Udgiftsbeløbet paa § 22 er større end det Beløb, der blev bevilget i Fjor, men det er ogsaa ganske rigtigt, som bemærket af den samme ærede Ordfører, at dette kun er nominelt, thi i Virkeligheden er Forlangendet mindre end det, der blev bevilget i Fjor, thi det er bekendt, at der i Fjor paa Finansloven fandtes anført Besparelser paa 50,000 Kr. for Vacancer og 25,000 Kr. paa Hestekontoen, som naturligvis ikke ere opførte i Aar, og regnes de med, vil det vise sig, at det Forlangende, der fremsættes i Aar, er mindre end det, der bevilgedes i Fjor. Jeg skal iøvrigt gøre opmærksom paa, at det, der er Hovedsagen — (Stemmer: højere!) — ja, jeg vilde gerne tale højere, men jeg kan ikke i Dag — er, om de Udgifter, der bleve givne i Fjor, have vist sig at holde Stik i Aar. Det blev i Fjor bebudet, at paa Grund af Overgangaarene vilde den Udgift, der i Fjor var opført paa Budgettet, i Aar blive opført med et betydelig mindre Beløb, nemlig 130,000 Kr. Naar man vil gennemgaa det, vil man ogsaa finde, at naar man tager alle de Konti, hvorom der den Gang var Tale, er der i Virkeligheden opført 130,000 Kr. mindre i Aar end i Fjor. Men der er ganske vist kommet et Par andre Punkter til paa Grund af Overgangaarene. Det er nemlig den Omstændighed, at der i Aar indtræffer det ganske særlige Tilfælde, at Tjenesteturnusjen for de værnepligtige Korporaler og Sekondløjtnanter for det ældre Hold kommer i Kollision med Tjenesteturnusjen for det ny Hold. Nu vil man jo nok kunne begribe, at ved en Hærorfning som den, vi have for Njeblikket, hvor der er gjort saa stærk Regning paa Anvendelse af værnepligtige Befalingsmænd, vil man jo ikke for et enkelt Aar kunne undvære de værnepligtige Befalingsmænd, og derfor maa man enten opgive det, hvilket man ikke kan, eller stille det Forlangende, her er stillet, nemlig at de værnepligtige for det foregaaende Aar blive noget længere inde, end de normalt skulde, og saaledes komme til at være sammen med de værnepligtige af det ny Hold. Dette giver en Udgiftsforøgelse af 43,000 Kr.

Denne Udgiftsforøgelse er jo en Udgift, som kun falder det ene Aar, og som der ikke er Grund til at tro skulde gentage sig, thi det Tilfælde kan kun indtræffe i dette Overgangaar. Men dernæst er der en Omstændighed, jeg vil gøre opmærksom paa, og det er den, at til næste Aar skulde Kantonnementsøvelserne holdes i Jylland, hvilket forøger Ugiften ikke saa ganske lidt, idet det giver en Forøgelse af 17,000 Kr. Det er altsaa tilfammen en Forøgelse af 60,000 Kr. Men jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at det næste Aar er det sidste Kantonnementsaar i denne Turnus. Saa følger der 2 Aar, i hvilke der ingen Kantonnementsøvelser holdes, og der ville altsaa alle Udgifter dertil falde bort. Forøvrigt tror jeg ikke, at der i § 22 er andet, end hvad der ligesom nødvendigt hører med for at vedligeholde den personelle Uddannelse og Hærmateriellet. Den Opgave, der jo nærmest maa ligge for for Krigsbestyrelsen, er at sørge for at benytte Tiden saaledes, at Mandstabet kan faa den nødvendige Uddannelse, og at man i saadanne Tilfælde, hvor der er Brug derfor, kan være forsynet med tilstrækkelig brugbart Materiel. Paa § 26 ville ærede Medlemmer have set, at der er opført et større Beløb end i Fjor. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa — som ogsaa den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa — at den største Del af Forøgelsen er 550,000 Kr. til de Kaserner, som bleve bevilgede i Fjor. Nu er det jo klart, at medens man paa den ene Side maa indrømme, at Kaserner, som ere til Brug for Soldaterne, ere noget, der foranlediger en Militærudgift, saa maa man ogsaa, naar man ser paa Kasernes Historie, erindre, at Bevillingen dertil ikke blev givet i de Aar, hvor man kun paaberaabte sig de rent militære Krav. Vi vide, at Husarkasernen i mange Aar er bleven anset for saldfærdig og laskabel, og at der i mange Aar er stillet Fordring om en Bevilling dertil, men at denne Bevilling ikke blev givet. Først da Forlaget om denne Bevilling blev kombineret med civile Udgifter, produktive Udgifter, blev det vedtaget. Ingeniørkasernen er bleven givet i sin Tid, fordi der skulde afgives et vist Areal til Frihavnen, og det var for at hjælpe paa denne, at man vedtog at staffe en Erstatningsbygning. Det samme er Tilfældet med Husar-